

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 915

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 decembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 1.243 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-3	135. — Decizie privind prelungirea perioadei de exercitare, cu caracter temporar, de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice de secretar general adjunct al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului	11
Decizia nr. 1.306 din 4 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 ¹ alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.....	4-5	136. — Decizie privind numirea doamnei Ana-Ioana Rusu în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru	12
Decizia nr. 1.348 din 13 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate	5-7	137. — Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Dézsi Attila în funcția publică de inspector guvernamental.....	12
Decizia nr. 1.393 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	7-8	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 1.473 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....	8-10	15. — Ordin pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurator/reasigurator, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009	13-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.243. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Buzău de către domnul Ungureanu Valeriu Alexandru	10	44. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2011	16
1.253. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Dézsi Attila din funcția publică de prefect al județului Hunedoara în funcția publică de inspector guvernamental.....	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.243

din 22 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar în Dosarul nr. 33.397/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului nr. 44D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 33.397/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar într-un litigiu având ca obiect anularea unei decizii de sancționare disciplinară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că sancțiunea corectă a lipsei din decizia de sancționare disciplinară a elementelor prevăzute de lege este nulitatea relativă, întrucât interesul ocrotit este unul particular, iar angajatul interesat de anularea deciziei trebuie să demonstreze nu numai neîndeplinirea cerințelor legale, ci și faptul că prin această omisiune i-a fost produsă o vătămare.

Se susține totodată că sancționarea unei astfel de omisiuni cu nulitatea absolută încalcă principiul egalității statuat la art. 16 din Constituție. Este dat în acest sens exemplul a două persoane care se află în situații de fapt similare, ambele săvârșind abateri disciplinare, însă de gravități diferite, prima dintre ele, care a săvârșit o abatere mai gravă, pentru care i-a

fost desfăcut contractul de muncă, reușind să obțină anularea deciziei de sancționare pentru motivul lipsei din cuprinsul acesteia a uneia dintre mențiunile prevăzute de lege și, prin urmare, un drept de creanță asupra angajatorului egal cu salariile care i s-ar fi convenit de la data concedierii până la data reintegrării efective în muncă, în timp ce cealaltă este sancționată, pentru o faptă mai ușoară, cu desfacerea contractului de muncă, decizia de sancționare a acestuia neputând fi anulată, din moment ce nu există omisiuni în cuprinsul acesteia care să atragă anulabilitatea.

De asemenea, se arată că exemplul anterior referit poate determina pronunțarea unor soluții inechitabile, fapt ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil, fiind încălcate în acest fel și dispozițiile art. 11 din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Astfel, instanța opinează că susținerile autorului potrivit cărora textul criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 pleacă de la greșita premisă că acest text se aplică unor persoane care se află în aceeași situație de fapt. Or, dispozițiile criticate sunt aplicate, potrivit opiniei instanței, în mod egal tuturor persoanelor, iar art. 16 din Constituție garantează aplicarea lor indiferent de situațiile de fapt în care acestea se află.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 din Constituție, instanța arată că autorul pleacă, de asemenea, de la o premisă greșită, aceea că fiecărui angajat trebuie să îi fie asigurat dreptul de a obține anularea deciziei de concediere, or, în realitate, dispozițiile constituționale invocate, precum și cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantează soluționarea cauzelor în termene rezonabile de către instanțe independente, prin aplicarea dispozițiilor legale incidente tuturor cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări.

Instanța opinează, totodată, că dispozițiile art. 11 din Constituție nu au incidență în cauză.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 268 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003. În urma modificării Legii nr. 53/2003 prin Legea nr. 40/2011 și a republicării Legii nr. 53/2003 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, art. 268 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 a devenit art. 252 alin. (2) lit. b). Având în vedere faptul că această ultimă modificare nu a afectat esența dispozițiilor criticate și ținând cont de dispozitivul Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, potrivit căruia „În cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării”, Curtea urmează să examineze dispozițiile art. 252 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003, care au în prezent următoarea redactare:

„(2) Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu: [...]

b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil care au fost încălcate de salariat;”.

În opinia autorului excepției, textele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 — Tratatelor internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 — Accesul liber la justiție, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a mai analizat prevederile de

lege criticate prin prisma acelorași critici și prin raportare la aceleași texte din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză. În acest sens este și Decizia nr. 1.675 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, prin care Curtea a reținut că soluția legislativă criticată are ca scop asigurarea stabilității raporturilor de muncă, a desfășurării acestora în condiții de legalitate și a respectării drepturilor și îndatoririlor ambelor părți ale raportului juridic de muncă. În același timp, este menită să asigure apărarea drepturilor și intereselor legitime ale salariatului, având în vedere poziția obiectiv dominantă a angajatorului în desfășurarea raportului de muncă. Aplicarea sancțiunilor disciplinare și, în mod special, încetarea raportului de muncă din voința unilaterală a angajatorului sunt permise cu respectarea unor condiții de fond și de formă riguros reglementate de legislația muncii, în scopul prevenirii eventualelor conduite abuzive ale angajatorului.

Mențiunile și precizările pe care în mod obligatoriu trebuie să le conțină decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare au rolul, în primul rând, de a-l informa concret și complet pe salariat cu privire la faptele, motivele și temeiurile de drept pentru care i se aplică sancțiunea, inclusiv cu privire la căile de atac și termenele în care are dreptul să constate temeinicia și legalitatea măsurilor dispuse din voința unilaterală a angajatorului.

Angajatorul, întrucât deține toate datele, probele și informațiile pe care se întemeiază măsura dispusă, trebuie să facă dovada temeiniciei și legalității acelei măsuri, salariatul putând doar să le combată prin alte dovezi pertinente. Astfel, mențiunile și precizările prevăzute de textul de lege sunt necesare și pentru instanța judecătorească, în vederea soluționării legale și temeinice a eventualelor litigii determinate de actul angajatorului.

De altfel, aceste considerente au fost reținute și prin Decizia nr. 319 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, și prin Decizia nr. 383 din 7 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar în Dosarul nr. 33.397/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.306

din 4 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială Bus Trans — S.R.L. din Râmnicu-Vâlcea și de Dragoș Viorel Stoica în Dosarul nr. 3.223/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.463D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.223/90/2010, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) și (3) din Legea nr. 84/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului**, excepție ridicată de Societatea Comercială Bus Trans — S.R.L. din Râmnicu-Vâlcea și de Dragoș Viorel Stoica într-o cauză având ca obiect înscrierea în Registrul Comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate dispun că hotărârea prin care se soluționează cererile de înregistrare și cererile de intervenție este executorie și este supusă numai recursului, ceea ce este de natură a contraveni prevederilor constituționale ale art. 21, 126 și 129.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor art. 21 din Constituție. Chiar dacă hotărârea pronunțată are caracter executoriu, partea interesată are acces liber la justiție prin folosirea căii de atac a recursului,

putând să își prezinte apărările și cererile cu privire la acest aspect în cursul soluționării recursului. Prevederile criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 126 și 129 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) și (3) din Legea nr. 84/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, se constată că art. 71 a fost introdus în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 prin pct. 13 din Legea nr. 84/2010. Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 71 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 30 decembrie 2009. Ordonanța a fost aprobată prin Legea nr. 84/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 17 mai 2010. Textul criticat are următorul conținut:

„(2) *Soluționarea cererilor de înregistrare și a cererilor de intervenție se face cu citarea părții și a intervenienților. Instanța se pronunță de urgență, în condițiile art. 49—56 din Codul de procedură civilă.*

„(3) *Hotărârea pronunțată în condițiile alin. (2) este executorie și este supusă numai recursului.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 126 referitor la instanțele judecătorești și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorilor excepției sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este stabilită prin lege și, ca atare, legiuitorul este suveran în adoptarea regulilor de procedură, evident, cu respectarea prevederilor și principiilor constituționale.

Așa cum Curtea Constituțională a statuat în numeroase rânduri, liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se îndeplinește. În ceea ce privește compatibilitatea unor proceduri speciale sau a particularităților procedurale pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părților cu principiul liberului acces la justiție, este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Este de altfel o

soluție care rezultă în mod categoric din dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. Principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza procedurile, în formele și în modalitățile instituite de lege.

Astfel, chiar dacă hotărârea prin care se soluționează cererile de înregistrare și cererile de intervenție are caracter executoriu, nimic nu împiedică partea interesată să formuleze calea de atac a recursului împotriva acesteia, respectând, în același timp, și dispozițiile legale aplicabile.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială Bus Trans — S.R.L. din Râmnicu-Vâlcea și de Dragoș Viorel Stoica în Dosarul nr. 3.223/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.348

din 13 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Satu Mare — Secția civilă în Dosarul său nr. 10.438/83/2010 și care formează obiectul Dosarului nr. 4.460D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, apreciind că își mențin valabilitatea cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 3 octombrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.438/83/2010, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate**, excepție ridicată de instanță din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri formulate de Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date referitoare la limitarea exercitării dreptului unei anumite persoane la libera circulație în străinătate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța care a ridicat-o din oficiu susține, în esență, că prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 sunt neconstituționale, întrucât impunerea condiției ca întregul proces având ca obiect restrângerea dreptului la liberă circulație a cetățenilor români în străinătate să se desfășoare pe o perioadă de maximum 5 zile încalcă dreptul la apărare, ținând cont de faptul că trebuie îndeplinite și o serie de demersuri cu caracter administrativ și organizatoric. Or, accesul la justiție și exercitarea concretă a dreptului la apărare trebuie să aibă un caracter efectiv, fiind necesar un interval de timp suficient pentru desfășurarea procesului, astfel încât garanțiile procesuale și procedurale să nu devină derizorii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005. Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 206/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 17 noiembrie 2010, având în prezent următoarea redactare: *„În cazul prevăzut la alin. (2), instanța se pronunță, prin hotărâre, în termen de 5 zile de la primirea solicitării autorităților competente și comunică hotărârea părților, Direcției Generale de Pașapoarte, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, precum și serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, competent să elibereze pașaportul simplu persoanei împotriva căreia a fost dispusă măsura.”*

Alineatul (2) la care face referire textul de lege criticat prevede că, în situația restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate cu privire la persoana a cărei prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere gravă intereselor României sau, după caz, relațiilor bilaterale dintre România și acel stat, măsura se dispune, la solicitarea instituției cu competențe în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale care deține date ori informații cu privire la activitatea pe care persoana o desfășoară sau urmează să o desfășoare în străinătate, de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București.

Curtea observă că modificarea ulterioară a textului de lege criticat constă în abrogarea din cuprinsul acestuia a cazului prevăzut la alin. (1) al aceluiași articol, care se referea la persoanele returnate dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat. Întrucât, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că autorul excepției de neconstituționalitate nu se află în situația descrisă, și având în vedere că soluția de principiu cuprinsă în textul de lege criticat nu este esențial diferită față de cea anterioară, devine aplicabilă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, potrivit căreia, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

În opinia instanței care a ridicat excepția de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 24 — *Dreptul la apărare* și art. 25 — *Libera circulație*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege ce formează obiect al excepției de față, în varianta anterioară modificării, dar care, așa cum s-a arătat, cuprinde dispoziții similare celor actuale. Astfel, prin Decizia nr. 623 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, Curtea a reținut că, în cauzele privind restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români, faptul că termenele prevăzute sunt foarte scurte nu are semnificația unei limitări a accesului liber la justiție, iar această reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, se circumscrie domeniului normelor procedurale, a căror reglementare, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Măsura care se poate dispune, prin intermediul acestui text de lege, față de anumite persoane, mai precis față de acei cetățeni români a căror prezență pe teritoriul unui stat, prin activitatea pe care o desfășoară sau ar urma să o desfășoare, ar aduce atingere gravă intereselor României sau, după caz, relațiilor bilaterale dintre România și acel stat, reprezintă într-adevăr o restrângere a exercitării dreptului la liberă circulație. Prin Decizia nr. 901 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 23 ianuarie 2007, Curtea a statuat că măsura dispusă în baza textului de lege criticat se circumscrie însă situațiilor expres și limitativ prevăzute în art. 53 din Constituție, respectiv apărarea securității naționale și a ordinii publice, având în vedere că problema controlului migrației ilegale din România prezintă interes atât pe plan intern, cât și extern. În condițiile nevoii întreținerii unor bune relații internaționale, măsura apare, de asemenea, ca necesară într-o societate democratică. Totodată, Curtea reține că restrângerea libertății de circulație este proporțională cu situația care a determinat-o. Astfel, măsura vizează exclusiv teritoriul unui anumit stat, persoana fiind liberă să călătorească, fără niciun fel de restricții, în oricare alt stat, desigur, în măsura în care îndeplinește condițiile cerute de lege în acest scop. Prin urmare, nu aduce atingere însăși existenței libertății. De asemenea, perioada pentru care această restrângere acționează este strict determinată, fiind limitată la cel mult 3 ani, potrivit art. 38 din Legea nr. 248/2005. În fine, Curtea constată că măsura nu este de natură să fie aplicată în mod discriminatoriu, instanța de judecată fiind cea care va aprecia dacă se impune o asemenea măsură, în funcție de criterii obiective, iar nu pe considerente arbitrarii.

Curtea reține, totodată, că nu este întemeiată nici critica prin raportare la dispozițiile art. 23 din Constituție. Prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 nu pun în discuție libertatea individuală a persoanei, având exclusiv caracter procedural. De altfel, între libertatea individuală și libertatea de a circula nu există o relație biunivocă, întrucât privarea de libertate implică, în mod necesar, și limitarea dreptului la liberă circulație, reciproca nefiind însă adevărată, în sensul că restrângerea libertății consacrate la art. 25 din Constituție nu presupune și pierderea sau restrângerea libertății individuale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Satu Mare — Secția civilă în Dosarul său nr. 10.438/83/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.393

din 20 octombrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (3)
din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bus Trans” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea, Camelia Stoica și Viorel Dragoș Stoica în Dosarul nr. 1.650/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.453D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 1 iunie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.650/90/2010, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bus Trans” — S.R.L. din Râmnicu-Vâlcea, Camelia Stoica și Viorel Dragoș Stoica într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de radiere a unor mențiuni din registrul comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că normele legale criticate sunt neconstituționale, deoarece legiuitorul a stabilit limitativ persoanele care pot fi citate, respectiv registrul comerțului și comerciantul, îngrădind accesul la justiție pentru cetățenii ce au interes în cauzele care au ca temei Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 alin. (1) și 3 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 25 alin. (1) și (3): „(1) Orice persoană fizică sau juridică prejudiciată ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului are dreptul să ceară radierea înregistrării păgubitoare, în tot sau numai cu privire la anumite elemente ale acesteia, în cazul în care prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost desființate în tot sau în parte sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea, dacă prin hotărârea judecătorească nu a fost dispusă menționarea în registrul comerțului.

[...]

(3) Tribunalul se pronunță asupra cererii cu citarea oficiului registrului comerțului și a comerciantului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) privind garantarea dreptului la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate Curtea s-a mai pronunțat, spre exemplu prin Decizia nr. 743 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2010, sau prin Decizia nr. 241 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 5 mai 2006.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bus Trans” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea, Camelia Stoica și Viorel Dragoș Stoica în Dosarul nr. 1.650/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.473

din 8 noiembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (1)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător

Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ionița Cochînțu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alimentexp” — S.A. (fostă Comaliment — S.A.) în Dosarul nr. 2.788/40/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 76D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.788/40/2009, **Curtea de Apel Cluj – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alimentexp” — S.A. (fostă Comaliment — S.A.) într-o cauză având ca obiect autorizarea convocării Adunării Generale a Acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate consacră o procedură neconstituțională de convocare a adunărilor generale ale acționarilor, fie ele ordinare sau extraordinare, și oferă posibilitatea unor acționari care dețin doar 5% din capitalul societății să pună în discuție, la momente inoportune pentru societate, conducerea acesteia sau deciziile luate anterior. O astfel de situație afectează dreptul de proprietate al acționarilor majoritari, de fapt al tuturor acționarilor, care nu fac parte din grupul care dorește convocarea adunărilor generale.

De asemenea, procedura prevăzută de textul legal criticat, punând în discuție legitimitatea conducerii societății, afectează grav funcționarea societății comerciale, astfel fiind încălcate dispozițiile art. 45 din Constituția României.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând motivele pe care se întemeiază excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie doar dispozițiile art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, care au următorul conținut: *„Consiliul de administrație, respectiv directoratul, convoacă de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, precum și în art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se reține că asupra prevederilor criticate Curtea s-a mai pronunțat, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, spre exemplu prin Decizia nr. 835 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 6 septembrie 2011.

Astfel, Curtea a reținut că soluția legislativă conținută de textul art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 este o expresie a „consolidării protecției acordate acționarilor”, astfel cum reiese din expunerea de motive a Legii nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006, lege care a prevăzut această formă redacțională a textului.

Este de observat că posibilitatea oferită acționarului aflat în ipoteza textului legal criticat nu este de natură să înfrângă voința majorității acționarilor, în sensul că decizia finală cu privire la aprobarea măsurilor aflate pe ordinea de zi se ia de către majoritatea acționarilor. Această procedură contestată vizează mai degrabă dreptul acționarului minoritar de a se exprima, de a solicita acționarilor majoritari imprimarea unei anumite direcții/politici în cadrul societății comerciale, de a se proteja față de unele decizii ce au fost sau pot fi luate de către acționarii majoritari, însă, în final, cei care vor decide vor fi acționarii care dețin majoritatea.

Rezultă că, prin existența acestei proceduri, acționarii minoritari nu se subrogă în drepturile acționarilor majoritari și nu exercită nicio imixtiune în activitatea societății comerciale. În aceste condiții, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 119 alin. (1) din lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alimentexp” —S.A. (fostă Comaliment — S.A.) în Dosarul nr. 2.788/40/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Buzău
de către domnul Ungureanu Valeriu Alexandru**

Având în vedere prevederile art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ungureanu Valeriu Alexandru exercită, cu caracter temporar, în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Buzău.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

București, 21 decembrie 2011.

Nr. 1.243.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aplicarea mobilității pentru domnul Dézsi Attila
din funcția publică de prefect al județului Hunedoara
în funcția publică de inspector guvernamental

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri domnului Dézsi Attila i se aplică mobilitatea din funcția publică de prefect al județului Hunedoara în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a primului-ministru.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 21 decembrie 2011.
Nr. 1.253.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind prelungirea perioadei de exercitare, cu caracter
temporar, de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice de
secretar general adjunct al Ministerului Educației, Cercetării,
Tineretului și Sportului

Având în vedere Solicitarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 14.060 din 15 decembrie 2011, înregistrată la Cabinetul primului-ministru sub nr. 5/7.428 din 16 decembrie 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se prelungește perioada de exercitare, cu caracter temporar, de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice, din categoria înalților funcționari publici, de secretar general adjunct al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Ștefan Gáti,
secretar general adjunct al Guvernului

București, 21 decembrie 2011.
Nr. 135.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Ana-Ioana Rusu în funcția
de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru
al primului-ministru**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ana-Ioana Rusu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Ștefan Gáti,

secretar general adjunct al Guvernului

București, 21 decembrie 2011.

Nr. 136.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea prin mobilitate a domnului Dézsi Attila
în funcția publică de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dézsi Attila se numește în funcția publică de inspector guvernamental, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Ștefan Gáti,

secretar general adjunct al Guvernului

București, 21 decembrie 2011.

Nr. 137.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009

Potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 13 decembrie 2011 prin care s-a adoptat modificarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 16 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 13¹, cu următorul cuprins:

„13¹. *externalizare în lanț* — operațiune prin care furnizorul de servicii subcontractează către alți furnizori serviciile sau unele componente ale serviciilor ori activităților prestate asiguratorului/reasiguratorului;”.

2. La articolul 40, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) responsabilul cu funcția de audit intern este numit de conducerea administrativă. El trebuie să aibă competența profesională pentru a realiza această activitate, conform reglementărilor Camerei Auditorilor Financiari din România. Atribuțiile persoanei responsabile cu funcția de audit intern trebuie clar definite, iar responsabilitatea și modalitatea de raportare către conducerea administrativă trebuie precizate în fișa postului. Responsabilul cu funcția de audit intern este împuternicit cu autoritatea necesară pentru a garanta independența sa;”.

3. Articolele 53 și 54 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Asiguratorii/Reasiguratorii trebuie să dispună de politici și proceduri scrise privind administrarea activităților externalizate.

(2) Externalizarea unor activități nu trebuie să afecteze desfășurarea activității asiguratorului/reasiguratorului și nici supravegherea prudențială exercitată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Conducerea asiguratorului/reasiguratorului rămâne răspunzătoare pentru toată activitatea societății, inclusiv pentru activitățile externalizate.

(4) Asiguratorul/Reasiguratorul trebuie să dispună permanent de un sistem alternativ adecvat de competențe care să permită evaluarea calității serviciilor executate de furnizorii de servicii și reluarea în orice moment a controlului direct asupra activităților

externalizate, în cazul rezilierii contractelor cu furnizorii de servicii.

(5) Procedurile privind administrarea activităților externalizate vor include cel puțin următoarele informații:

a) hotărârea organului competent privind aprobarea externalizării unor activități;

b) descrierea activităților, prezentarea riscurilor care derivă din externalizare;

c) procedura de selectare și evaluare a furnizorilor care preiau activitățile de la asigurători/reasigurători, cu privire la: poziția acestora pe piața în care își desfășoară activitatea, reputația, experiența în colaborarea cu sectorul asigurărilor, calitatea serviciilor prestate, organizarea activității și controlul intern, existența unui personal competent, existența unui plan alternativ de redresare a activității, asigurarea confidențialității informației, jurisdicția aplicabilă;

d) procedura de monitorizare și evaluare a modului în care furnizorii de servicii desfășoară activitățile externalizate;

e) elaborarea de planuri alternative și estimarea costurilor și a resurselor necesare în caz de încetare a prestării serviciilor de către furnizorul extern.

Art. 54. — (1) Asiguratorii/Reasiguratorii nu pot externaliza fără notificarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele activități: activitatea de investiții, în ceea ce privește plasarea și gestionarea activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, administrarea bazelor de date și a sistemelor informatice, administrarea portofoliului de asigurări, generare de rapoarte sau date statistice privind informațiile electronice asociate contractelor de asigurare, activitatea de constatare și lichidare a daunelor, altele decât cele prevăzute la art. 55 lit. d).

(2) În temeiul prezentelor norme, nu se consideră externalizare contractarea unor servicii de consultanță fără a externaliza într-un mod continuu respectiva activitate sau respectivul serviciu.

(3) În cazul în care externalizarea are loc către o societate dintr-un stat terț, este necesară aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru semnarea contractului de externalizare.

(4) Notificarea va fi efectuată cu cel puțin 60 de zile anterior datei la care se intenționează încheierea contractului de externalizare, astfel încât Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să poată evalua în ce măsură sunt respectate

cerințele de natură prudențială și, dacă este cazul, să poată dispune măsurile necesare.

(5) Notificarea va fi însoțită de următoarele documente și informații:

a) hotărârea organului competent privind aprobarea externalizării activităților respective;

b) o descriere a activităților externalizate;

c) fundamentarea oportunității externalizării activităților în cauză, inclusiv din perspectiva riscurilor implicate de externalizare;

d) o prezentare a furnizorului extern, care să cuprindă cel puțin informații privind: denumirea și sfera de activitate, piața de operare și poziția de piață a acestuia, jurisdicția aplicabilă, acționariatul și, dacă este cazul, indicarea apartenenței furnizorului extern la grupul din care face parte asigurătorul și precizarea includerii sau nu a acestuia în supravegherea consolidată la nivel de grup;

e) proiectul contractului de externalizare.

(6) În cazul externalizării unei activități, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate impune anumite condiții ținând seama de factori cum ar fi: volumul și natura activității care se intenționează a fi externalizată, durata contractului, conflictele de interese ce ar putea fi generate de externalizare, poate impune anumite condiții pentru a fi cuprinse în contractul de externalizare sau se poate opune motivat operațiunii de externalizare.

(7) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are dreptul de a se adresa în scris direct furnizorului de servicii referitor la activitatea desfășurată pentru societățile de asigurare.

(8) Ulterior externalizării unei activități, asigurătorii vor comunica Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele:

a) intenția de schimbare a furnizorului extern către care a fost externalizată activitatea, cu motivarea acestei schimbări, caz în care se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (3);

b) intenția de reintegrare în cadrul asigurătorului a activităților supuse externalizării;

c) informații privind evoluția activității furnizorului extern și/sau capacitatea acestuia de a-și îndeplini obligațiile față de asigurător, eventuale măsuri adoptate de asigurător în aceste cazuri, inclusiv schimbarea furnizorului de servicii.

(9) În cazul prevăzut la alin. (8) lit. a), notificarea va fi efectuată cu 30 de zile anterior datei la care se intenționează încheierea noului contract de externalizare, astfel încât Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să poată efectua evaluarea noilor circumstanțe și, dacă este cazul, să poată dispune măsurile necesare.

(10) Contractele de externalizare trebuie să fie încheiate în formă scrisă și să cuprindă în mod clar responsabilitățile fiecărei părți:

a) asigurarea respectării de către furnizorul de servicii a prevederilor legislației în vigoare și a normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

b) asigurarea furnizării de către societatea prestatoare de servicii a tuturor datelor solicitate de asigurător/reasigurător și de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor privind desfășurarea activității externalizate;

c) stabilirea obligației furnizorului de servicii de a nu subcontracta servicii fără acordul prealabil scris al asigurătorului;

d) existența prevederii referitoare la obligația furnizorului extern de a permite accesul complet la datele/informațiile sale referitoare la activitatea externalizată organelor competente ale asigurătorului în vederea verificării, auditării și inspecției activității externalizate;

e) stabilirea obligației furnizorului de a permite accesul complet la datele sale în legătură cu serviciile externalizate, funcției de audit intern din cadrul asigurătorului/reasigurătorului, respectiv de a permite, fără restricții, inspectarea și auditarea respectivelor date de către auditorul financiar al asigurătorului/reasigurătorului, precum și accesul reprezentanților Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru efectuarea în orice moment a inspecțiilor la fața locului;

f) prevederi cu privire la obligația furnizorului extern de a asigura securitatea/confidențialitatea datelor asigurătorului/reasigurătorului, existența angajamentului acestui furnizor, precum și a măsurilor aplicabile în cazul nerespectării angajamentului;

g) prevederi că furnizorul deține planuri de intervenție adecvate pentru a face față situațiilor de urgență sau întreruperilor de activitate și testează periodic sistemele de stocare și arhivare a datelor.”

4. După articolul 54 se introduce un nou articol, articolul 54¹, cu următorul cuprins:

„Art. 54¹. — (1) Asigurătorii/Reasigurătorii trebuie să ia în considerare riscurile asociate unei externalizări în lanț.

(2) Asigurătorii/Reasigurătorii pot consimți la o externalizare în lanț doar dacă subcontractorul își asumă aceleași obligații ca și cele stabilite în sarcina furnizorului extern principal, inclusiv obligațiile în relație cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Subcontractarea este permisă doar cu acordul prealabil al asigurătorilor/reasigurătorilor și în aceleași condiții ca externalizarea către furnizorul extern principal.

(4) Asigurătorii/Reasigurătorii trebuie să ia măsurile corespunzătoare cu privire la riscurile decurgând din neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a activităților subcontractate, care are un impact semnificativ asupra capacității furnizorului extern principal de a-și respecta obligațiile asumate prin contract.”

5. Articolele 55 și 56 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 55. — Asigurătorii/Reasigurătorii nu pot externaliza următoarele activități:

a) activitatea de audit intern;

b) organizarea și conducerea contabilității proprii, respectiv contabilitatea financiară și contabilitatea de gestiune adaptate la specificul activității de asigurare/reasigurare;

c) organizarea și desfășurarea activității juridice curente, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare;

d) activitatea de constatare și lichidare a daunelor, pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule RCA, pe teritoriul României, dacă nu se prevede altfel prin alte norme aplicabile emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 56. — (1) Pentru investirea fondurilor proprii sau atrase prin activitatea desfășurată asigurătorul/reasigurătorul poate

utiliza serviciile unui furnizor de servicii autorizat să desfășoare activitate de investiții, prevăzând în contract un nivel de protecție ridicat. Pentru externalizarea acestei activități este necesară notificarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

(2) Conducerea asigurătorului va desemna o persoană din cadrul societății care va monitoriza evoluția portofoliului de tranzacționare externalizat, conformitatea cu cerințele privind dispersia activelor și alte limite dispuse de legislația în domeniul asigurărilor și va informa cel puțin trimestrial conducerea executivă asupra acestei evoluții.”

6. Articolele 60¹—60³ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 60¹. — (1) Asigurătorii trebuie să întocmească anual un raport privind programul de reasigurare utilizat pentru riscurile cedate în exercițiul financiar precedent, pe care trebuie să îl transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Raportul trebuie să fie asumat de conducerea asigurătorului, reprezentată de consiliul de administrație/supraveghere sau de directorat, care este deplin răspunzătoare de eficiența programului de reasigurare utilizat în perioada de referință a raportului.

(3) Raportul trebuie să prezinte informații referitoare la următoarele aspecte:

a) strategia aprobată de conducere în exercițiul financiar precedent și explicații cu privire la adecvarea programului de reasigurare în funcție de profilul de risc al asigurătorului, descrierea procedurilor menite să asigure prudența alegerii programului de reasigurare, evitarea concentrării riscurilor cedate pe o singură piață și unui singur reasigurător;

b) criteriile calitative și cantitative care au stat la baza selectării formelor de reasigurare și la adoptarea programului de reasigurare;

c) criteriile de selectare a reasigurătorilor, piața de operare, jurisdicția aplicabilă, indicarea apartenenței reasigurătorilor la grupul din care face parte asigurătorul, analizarea riscului de credit al acestora;

d) descrierea detaliată a programului de reasigurare cu referire la riscurile cedate, la acumularea răspunderilor asumate prin contractele de asigurare pentru fiecare clasă de asigurare, la nivelul reținerii proprii, pe total activitate și pe fiecare clasă de asigurare, a sumelor cedate în reasigurare, descrierea modului de înregistrare în evidențele tehnice și contabile a polițelor acoperite de reasigurare și de gestionare a acestora, descrierea decontărilor realizate cu reasigurătorii conform contractelor încheiate, procedurile de monitorizare a daunelor apărute și de recuperare a sumelor care sunt în sarcina reasigurătorilor;

e) menționarea departamentelor și a persoanelor care monitorizează și răspund de îndeplinirea prevederilor contractelor de reasigurare, descrierea procedurilor de evaluare periodică a performanțelor acestora și măsurile luate de conducerea societății în funcție de rezultatele evaluării;

f) descrierea rezultatelor testelor de stres sau a scenariilor derulate de societate pentru evaluarea riscurilor rezultate din contractele de reasigurare;

g) precizarea (dacă este cazul) a valorii sumelor derulate prin alte forme de acoperire a riscurilor care nu sunt aferente reasigurărilor tradiționale;

h) descrierea riscurilor de catastrofe naturale subscrise, a capacității contractului de reasigurare distinct pe fiecare clasă de asigurare, a calculului daunei maxime posibile și a modului în care a fost constituită, menținută și eventual eliberată rezerva de catastrofă pe fiecare clasă de asigurare;

i) rezultatele analizei comparative a programelor de reasigurare derulate în anul de referință al raportului și în anul anterior acestuia;

j) descrierea strategiei de reasigurare pentru anul în curs și a motivelor care au condus la menținerea unei strategii similare din anul anterior sau la o eventuală modificare a acesteia.

Art. 60². — (1) În urma analizării raportului de reasigurare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor evaluează în ce măsură sunt respectate cerințele de natură prudentială, adecvarea programului de reasigurare la profilul de risc al asigurătorului, evitarea concentrării riscurilor, transferarea efectivă a riscurilor etc.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că strategia de reasigurare și programul utilizat nu corespund cerințelor de natură prudentială prevăzute de legislația în vigoare, poate dispune măsurile necesare modificării acestei strategii, urmând ca asigurătorul să implementeze modificările în exercițiul financiar următor celui în care transmite raportul menționat la art. 60¹ alin. (1).

Art. 60³. — (1) Raportul menționat la art. 60¹ alin. (1) trebuie transmis la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar, primul raport fiind emis pentru anul 2011.

(2) Prevederile art. 60¹, 60² și art. 60³ alin. (1) se aplică și reasigurătorilor pentru programul de retrocesiune.”

Art. II. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 12/2011 pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 18 iulie 2011.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare
24 noiembrie—23 decembrie 2011**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2011, rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 1,29% pe an, iar rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,71% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 16 decembrie 2011.
Nr. 44.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 528765